

	<b>SYLABUS</b>					
Nazwa jednostki	Wydział Nauk Społecznych Wyższej Szkoły Humanistycznej im. Króla Stanisława Leszczyńskiego					
1. Kierunek studiów	Pedagogika					
2. Nazwa przedmiotu	Pomoc psychologiczna i pedagogiczna					
3. Kod przedmiotu	II Ped. D5.5					
4. Rodzaj przedmiotu (obowiązkowy, fakultatywny)	Obowiązkowy					
5. Poziom studiów	II					
6. Rok studiów	I					
7. Semestr	I					
8. Liczba godzin	Wykład	stacjonarne		niestacjonarne		
	Ćwiczenia	stacjonarne		niestacjonarne	10	
	Konwersatorium/ Seminarium	stacjonarne		niestacjonarne		
9. Liczba punktów ECTS	2					
10. Imię, nazwisko, tytuł/stopień naukowy wykładowcy (wykładowców)/prowadzących zajęcia	Izabela Skoracka, mgr					
11. Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności oraz kompetencji społecznych (jeśli są wymagane)	brak					

#### 12. Cele kształcenia dla przedmiotu

Symbol	Cele kształcenia
C1	Nabycie pogłębionej wiedzy dotyczącej pomocy psychologiczno-pedagogicznej.
C2	Nabycie pogłębionych umiejętności doboru adekwatnych form pomocy psychologicznej i pedagogicznej.
C3	Poznanie przepisów regulujących organizację pomocy psychologiczno-pedagogicznej w szkołach i placówkach.

#### 13. Przewidywane efekty uczenia się (EU) studenta w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych oraz odniesienie do celów kształcenia (C)

Symbol	Efekty uczenia się	W zakresie:	Odniesienie
		wiedzy – W umiejętności - U kompetencji społecznych - KS	do celów kształcenia (symbol celu)
EU1	W pogłębionym stopniu zna formy pomocy psychologicznej i pedagogicznej.	W, U, KS	C1
EU2	Potrafi dostosować formy pomocy do potrzeb ucznia.	U	C2
EU3	W pogłębionym stopniu zna przepisy regulujące organizację pomocy psychologiczno-pedagogicznej w szkole i placówce.	W, U	C3
EU4	Ma pogłębioną wiedzę dotyczącą współczesnych problemów dzieci i młodzieży.	W, U, KS	C1, C2

#### 14. Treści kształcenia (TK) i forma ich realizacji oraz odniesienie do efektów uczenia się (EU)

Symbol	Treści kształcenia	Forma realizacji treści kształcenia (wykład, ćwiczenia, konwersatorium/seminarium)	Odniesienie do efektów uczenia się (symbol efektu)
TK1	Organizacja pomocy psychologicznej i pedagogicznej w szkołach i placówkach.	Ćwiczenia, wizyta studyjna	EU1, EU3
TK2	Zadania pedagoga, pedagoga specjalnego, psychologa.	ćwiczenia	EU3
TK3	Formy pomocy psychologiczno-pedagogicznej w instytucjach oświaty i służby zdrowia.	ćwiczenia	EU1, EU3, EU4
TK4	Zasady udzielania skutecznej pomocy psychologicznej i pedagogicznej.	Ćwiczenia, wizyta studyjna	EU2, EU4

#### 15. Literatura przedmiotu

Literatura podstawowa	Rozporządzenie, Ministra Edukacji Narodowej w sprawie zasad organizacji i udzielania pomocy psychologiczno-pedagogicznej w publicznych przedszkolach, szkołach i placówkach z dnia 9 sierpnia 2017 r.,
Literatura uzupełniająca	Czabała Cz, Kluczyńska S (red.), Poradnictwo psychologiczne, PWN 2015 Skałbiana B, Bidziński K, Babiarz M., Pomoc psychologiczno-pedagogiczna na pierwszym etapie edukacji szkolnej. Aspekty organizacyjne i realizacyjne, Wyd. Uniwer. J.Kochanowskiego, 2020

#### 16. Sposób oceniania pracy studenta

Typ oceniania	Metody oceniania
Diagnostyczne	-
Formujące	Dyskusja podczas ćwiczeń, omówienie scenek
Podsumowujące	Aktywny udział w zajęciach, quiz

Możliwości uznania efektów uczenia się nieformalnego i pozaformalnego (jeśli są wymagane dla przedmiotu).

#### Kryteria oceny:

- 5 - znakomita wiedza, umiejętności, kompetencje
- 4,5 – bardzo dobra wiedza, umiejętności, kompetencje
- 4 – dobra wiedza, umiejętności, kompetencje
- 3,5 – zadowalająca wiedza, umiejętności, kompetencje, ale ze znacznymi niedociągnięciami
- 3 - zadowalająca wiedza, umiejętności, kompetencje, z licznymi błędami
- 2 – niezadowalająca wiedza, umiejętności, kompetencje

#### ANEKS DO SYLABUSU PRZEDMIOTU

(wyłącznie dla użytku jednostki, tworzących programy i zespołów oceniających)

Odniesienie przewidywanych efektów uczenia się dla przedmiotu (EU) do treści kształcenia (TK) oraz typów i metod oceniania – tabela 1

Odniesienie przewidywanych efektów uczenia się dla przedmiotu (EU) do efektów uczenia się dla kierunku studiów tzw. kierunkowych efektów uczenia się (KEU) – tabela 2

Analiza obciążenia pracą studenta – tabela 3

Tabela 1. Odniesienie przewidywanych efektów uczenia się dla przedmiotu (EU) do treści kształcenia (TK) oraz typów i metod oceniania

Efekty uczenia się dla przedmiotu (EU)	Treści kształcenia (TK)	Typy (D, F, P) i metody oceniania (D- ocenianie diagnostyczne, F – ocenianie formujące; P - ocenianie podsumowujące)
EU1	TK1, TK3	F- Dyskusja podczas ćwiczeń, omówienie scenek P- Aktywny udział w zajęciach,
EU2	TK4	F- Dyskusja podczas ćwiczeń i wykładów, grupowa prezentacja wybranego problemu

EU3	TK1, TK2, TK3	F- Dyskusja podczas ćwiczeń omówienie scenek P- Aktywny udział w zajęciach, quiz
EU4	TK3, TK4	F- Dyskusja podczas ćwiczeń, omówienie scenek P- Aktywny udział w zajęciach,

Tabela 2. Odniesienie przewidywanych efektów uczenia się dla przedmiotu (EU) do efektów uczenia się dla kierunku studiów tzw. kierunkowych efektów uczenia się (KEU)

Efekty uczenia się dla przedmiotu (EU)	Efekty uczenia się dla kierunku studiów (KEU)
EU1	PED_II_W01, PED_II_U08, PED_II_U12, PED_II_K07
EU2	PED_II_U01, PED_II_U02, PED_II_U08,
EU3	PED_II_W01, PED_II_U12,
EU4	PED_II_W02, PED_II_W13, PED_II_U01, PED_II_K07, PED_II_K08

Tabela 3. Analiza obciążenia pracą studenta studiów stacjonarnych

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności *
Zajęcia dydaktyczne z wykładowcą	
Samodzielna praca studenta: <i>(należy wpisać formę np.: przygotowanie do ćwiczeń, seminariów, zajęć praktycznych, zaliczeń, egzaminów, inne...)</i>	
SUMA GODZIN	
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	

Tabela 4. Analiza obciążenia pracą studenta studiów niestacjonarnych

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności *
Zajęcia dydaktyczne z wykładowcą	10
Czytanie wskazanej literatury	20
Przygotowanie do zajęć	20
SUMA GODZIN	50
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	2

\*- godziny lekcyjne, czyli 1 godz. oznacza 45 min.